

SAMHÄLLSBYGGARNA – EKOLOGISK HÅLLBARHET VINNER

I december 2030 förgiftades åter Jämtlands kranvatten och kom att bli helt oanvändbart. All användning av vattnet skedde på egen risk. I april 2032 hade redan 95 personer avlidit av den grymma bakterien. Vatten på burk, så kallade Blue cans, köptes in till länet i mängder, turismen hade totalt rasat. Endast den akuta sjukvården kunde skötas inom länet.

Specialister från hela landet jobbade hårt för att försöka hitta källan till den spridda bakterien. Denna kostnad var förödande för länet!

Så sent som i juni 2032 var källan hittad, en liten fabrik, *Uran för alla AB*, hade under lång tid haft läckage vilket hade sipprat ut i vattnet. Efter detta förbjöds uranbrytning i länet.

Linus Sunesson, 18 år, hade förlorat båda sina föräldrar som avlidit av den grymma bakterien. Han hade under de senaste månaderna etablerat sig i farföräldrarnas enkla fjällstuga utanför Kallbyn, i norra delen av Åre kommun. Han levde till en början helt utav vad naturen hade att erbjuda tills han tillsammans med andra fjällstugsägare bildade en samhällelighet där de tillsammans skötte hanteringen och lagringen av rent vatten som de sedan kunde värma upp med hjälp av solceller. De skapade gemensamma utrymmen för mathantering med mera. År 2037 hade denna samhällelighet utvecklats från 5 stugor till 40 stugor, där alla hjälptes åt. Samhälleligheten hade utvecklat en miljödriven buss, för att låta turister komma på studiebesök. Med tiden skapas det fler samhälleligheter i länet, med olika inriktningar, te x inom sjukvård, forskning, utbildning med mera. Det gemensamma alla samhälleligheter hade var att hållbarhet var högst primärt och att det var helt oacceptabelt med ekologiska fotavtryck.

I april 2039 utvecklades ett samarbete mellan Region Jämtland Härjedalen och de 12 samhälleligheter som fanns spridda i länet. Politiken hade nu äntligen förstått allvaret i att en stor del av länets mest kompetenta personer inom specifika områden, t ex byggnadsingenjörer och specialistsjuksköterskor med mera flyttat ut till samhälleligheter. Övriga delar av länet var tvungna att köpa deras tjänster för dyra pengar. Samarbetet innebar att Region Jämtland Härjedalen utvecklade en strategi där målet var en *ekologisk, självförsörjande och hållbar*

region. Samarbeten med samhälligheterna var en given pusselbit, där samhällighetstänkandet var den samhällsorganisering som alla parter var eniga om.

2040 lades Östersunds sjukhus ned, då vissa samhälligheter tagit över funktionerna.

2041 lades även Mittuniversitet ned och där bildades i stället en utbildningssamhällighet som byggde på ett livslångt lärande för alla.

2042 var det dock tydligt att antalet invånare i Jämtland Härjedalen hade minskat med 7000 personer. Regionen hade tappat de människor som inte såg samhälligheterna som en passande livsstil.

Nu var det hög tid för att sprida informationen om den livsstil länet utvecklat på en internationell arena. Här tog Region Jämtland Härjedalen ett stort ansvar för att utveckla samarbeten och studiebesök.

2047 var äntligen Jämtland Härjedalen det län som de länge önskats; med blomstrande turism, många företag i kluster, inga fossila utsläpp, hållbara lösningar till i stort sätt allt och samhällighetslösningen var vedertagen. Dock kvarstod problematiken att det saknades kompetens inom vissa områden. Länet behövde fler invånare med vilja att bidra till en hållbar regional tillväxt och inga ekologiska fotavtryck.

3 mars 2048 attackerade Ryssland Sverige och de övriga nordiska länderna, på grund av politiska konflikter. Sverige var i krig! Det var en svår tid i Sveriges historia. Jämtland Härjedalen klarade sig i detta läge bättre än de flesta andra län, med tanke på att det fanns få centrala system som var lönsamt att attackera. I övriga Sverige och de andra nordiska länderna föll sjukhusens funktioner, IT-system, räddningstjänster, skolor med mera, vilket var förödande för samhället och invånarna. Detta ledde till att det var en hel del människor som tog sig till Jämtland Härjedalen och etablerade sig i samhälligheter, eftersom länet också till stor del var självförsörjande. Det växte även upp nya samhälligheter. Region Jämtland Härjedalen ägnade under detta kritiska läge mycket tid åt att delta i utveckling av en förordning hur en samhällighet får se ut och vilka inriktningar de får ha och inte ha. Detta för att på bästa sätt bibehålla ett tryggt län med samklang trots dess mångsidighet.

Kriget varade ända fram till juni 2050.

2050 visade statistiken på att Jämtland Härjedalen hade ökat med 30 000 invånare och bestod nu endast av samhälligheter, 48 stycken för att vara exakt, vilket var spridda över hela länet.

Linus var nu 38 år och bodde fortfarande kvar i Kallbyns samhällighet tillsammans med sin sambo Rasmus och deras 2 barn. Barnen gick den praktiska skolgången, det vill säga utbildade sig genom att praktisera hos individer inom samhälligheten, detta varvades med digital utbildning via sin digitala tvilling. Linus höll just nu på att utbilda sig 4 månader inom klassisk Juridik med stöd av samhälligheten för livslångt lärande. Studera var någonting naturligt under hela livet, precis som att arbeta.

Linus framtidsdröm är nu att vara en ambassadör för det system som byggts upp i Jämtland Härjedalen, samt att utveckla systemet till att vara mer flexibelt, både nationellt och internationellt.